Pensionsstiftelse-aktuellt

av försäkringsaktuarien fil. lic. Erik Hahr

Artikeln i föregående nummer av denna tidskrift behandlade bl a det fallet där ett företag ordnat de anställdas pensionsfråga genom försäkring, t ex i SPP, utan att samtidigt ha givit de anställda direkta utfästelser om pension. I sammanhanget uttrycktes den förhoppningen, att Riksskattenämndens förklaring i Meddelandena nr 1/1957, att företag som tecknat pensionsförsäkringar hos SPP eller annat försäkringsföretag för sina anställda redan härigenom borde anses ha givit pensionsutfästelser, efter anpassningen till ATP fortfarande skulle få gälla, självfallet då med avseende på efter anpassningen kvarstående pensionsbelopp. Det vill emellertid nu synas som om den allmänna inställningen skulle vara sådan, att i fortsättningen samma välvilliga bedömning som hittills inte kunde påräknas i förevarande hänseende. Och detta är ju i och för sig förståeligt. Även om företaget, som oftast är fallet, lovat de anställda att betala premierna för försäkringarna under anställningstiden, så är ju detta inte riktigt detsamma som att företaget utfäster sig att betala pensioner. Premiebetalningslöftet synes i vart fall formellt sett inte uppfylla kommunalskattelagens krav. Nödvändigt skulle då vara att på ena eller andra sättet göra direkta utfästelser till de anställda. Naturligtvis kan detta förefalla vara en onödig pappersexercis, men å andra sidan måste det ju medges att ett utfärdande av direkta pensionsutfästelser i regel inte kan anses innebära någon praktisk olägenhet för företagen.

Att nu när ATP-lagen gäller ge pensionslöften på annat än "anpassade" försäkringsbelopp är självfallet uteslutet. *Hur* en anpassning skall ske står väl för många företag ännu i vida fältet men det troliga är väl, att den mellan arbetsmarknadens parter nyligen träffade uppgörelsen i pensionsfrågan blir normerande, då givetvis först och främst inom organisationernas eget område men även utanför detta. Men, som sagt, på åtskilliga håll kanske man vill ha ännu någon betänketid och låta utföra kostnadsberäkningar enligt olika tänkbara alternativ. Dylikt arbete kan bli nog så tidskrävande vilket även gäller själva skattetaksberäkningen.

För att en pensionsutfästelse skall kunna beaktas vid skattetaksberäkning för visst räkenskapsår, måste den strängt taget vara gjord senast på räkenskapsårets sista dag. I fråga om 1961 års taxering förefaller det emellertid rimligt, om taxeringsmyndigheterna med hänsyn till den antydda tidskrävande anpassningsproceduren även godtog utfästelser givna vid senare tillfälle. Man kunde tänka sig att det ansågs tillräckligt om utfästelser förelåg vid tidpunkten för deklarationens avlämnande eller kanske t o m först någon gång under loppet av taxeringens prövande.

Till det ovan sagda bör nu fogas den upplysningen, att ett ärende för närvarande ligger hos Regeringsrätten, där ett företag med överklagande av ett förhandsbesked av Riksskattenämnden önskar få utrett, huruvida i dess fall "bindande" pensionsutfästelse föreligger eller inte. Utslaget *kan* ju tänkas bli sådant, att trots allt stöd erhålles för en inte strängt formell tolkning av kommunalskattelagen när det gäller utfästelsebegreppet. Jag torde få återkomma till detta ärende.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:21:08